

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3208/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Војин Стојковић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1305/19 од 03.12.2019. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1305/19 од 03.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1305/19 од 03.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 362/18 од 21.12.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да тужени са постојеће ограде – зида на међи између плацева странака на парцели бр. .. КО ... уклони надзидани део зида у висини од 1,35 м, а преко постојећег зида који је висине 1,20 м, потом три светларника – прозора, да уклони постојеће олуке, као и надстрешницу од дрвене конструкције са покривом – фалцованим црепом и тако заједнички зид постојећи на међи између дела парцела бр. .. КО ..., који је пресудом Основног суда у Крушевцу П 494/14 од 05.08.2014. године припао тужилама, и преосталог дела парцеле бр. .. КО ... која је у државини туженог у дужини од 1,10 м ослободи ради нормалног функционисања и коришћења. Ставом другим изреке обавезане су тужиле да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 94.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1305/19 од 03.12.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужила и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужила за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.11.2008. године. Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 859/11 од 09.04.2012. године укинута је првостепена одлука којом се првостепени суд огласио апсолутно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, укинуо све спроведене радње у овом поступку и одбацио тужбу као недозвољену, а предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање. Побийана другостепена пресуда донета је 03.12.2019. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Наиме, применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужила не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради чинидбе, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 13.11.2008. године, ради чинидбе, а тужиоци су у тужби вредност предмета спора означиле износом од 136.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева чинидба, а тужиле су у тужби вредност предмета спора означили износом од 136.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме

ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић